

Το Σαββάτο 23 Νοεμβρίου του '57 τελείται ο έκτος αγώνας του Β' Πανελληνίου Πρωταθλήματος Αυτοκινήτου. Ήταν ο πιο μικρότερος και ο ευκολότερος. Επρόκειτο για μια νυκτερινή πλοήγηση. Τούτο δεν σήμαινε όμως ότι έστω και ο τερματισμός ήταν δεδομένος.

Καθώς μάλιστα διεξήχθη *«υπό εκτάκτως δυσχερείς καιρικές συνθήκες κατά ένα μεγάλο μέρος επί οδών αγροτικών πράγμα που εδυσχαίρανε μεγάλως την διεξαγωγήν του»*, μόλις δυο πληρώματα από τα 45 που εκκίνησαν, τερμάτισαν επιτυχώς.

Λίγο πριν την εκκίνηση της πλοήγησης. Διακρίνονται οι Μηνάς Βουρδουμπάκης, Στέλιος Μουρτζόπουλος, Γιάννης Κανάρογλου, Φλέρυ Γκολιοπούλου, Κώστας Νικολόπουλος και στο άκρο δεξιά, όρθιος με τα γυαλιά ο Π. Γιαννικόστας.

Στο περιοδικό «Βολάν», φύλλο 29 – 30 της 10ης Δεκεμβρίου του '57, πέραν της περιγραφής της πλοήγησης, υπάρχει και η στήλη του «σκορπιού» όπου διακωμωδούνται διάφορα περιστατικά.

Ανάμεσα σε αυτά εγράφη:

«Απύθμενος λάσπη εδημιουργήθη εις τους χωματόδρομους της πλοηγήσεως εκ της βροχής, τόνον δε απιστεύτως απύθμενος υπήρξεν, αφού κατόρθωσεν παρ' όλον το ύψος του να πατώση μέσα ο Γιαννικόστας».

Πνευματώδης, με γνώση της ελληνικής, ο θιγόμενος Παύλος Γιαννικώστας δίνει ρεσιτάλ απαντώντας στο σχόλιο. Μισό αιώνα αργότερα ο Παύλος θα θυμηθεί ότι εκείνη την επιστολή την είχε συντάξει με τη βοήθεια του συγγραφέα Βαγγέλη Γκούφα. Ο Γιαννικώστας εγκατέλειψε τα εγκόσμια το θέρους του '08. Ο Γκούφας τον Νοέμβριο του '16.

Ἀθήναι, 24 Δεκεμβρίου 1957

Κύριε Διευθυντά,

Διαπορῶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι, νηπιόθεν, ἐγνώριζομαι πὼς τὰ ἀραχνοειδῆ ἀρθρόποδα τῆς οἰκογενείας τῶν πανδεινιδῶν, ὑπνώττουν κατὰ τοὺς χειμερινούς μήνας. (Λυπηρὸν ὅτι δὲν διευκρινίζεται ἂν ρεγχάζουν χυδαῖστί, ροχαλίζουν). Οὕτω, μετὰ θαυμασμοῦ, ἀνέγνωνα εἰς τὴν σελίδα 18, τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29—30 φύλλου τοῦ περιοδικοῦ σας, ὑπογραφήν «Σκορπιουτίνος».

Μόνον ὡς ρέγχασμα, χυδαῖστί, ροχαλίσμα, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκπληφθῆ τὸ τοιοῦτον. Ὡς ἐκ τούτου δὲν θὰ ἀπήντων, ἀλλὰ μόλις ἐξεληθὼν ἐκ τῆς ἰλύος τῆς περιουσιάσης με, ἐδέχθην τὸ ἰοβόλον δῆγμα τοῦ ἀρθρόποδου καὶ ἐξανέστην. Ὅθεν παρακαλῶ ὅπως ἐν τῇ ἀρμοδιότητί σας, ἐνηργήσητε τὰ δέοντα ἵνα ἐγκλεισθῆ τὸ ἀραχνοειδὲς ἀρθρόπου εἰς τὰ φυσικὰ του καταφύγια, δῆλον ἐντὸς παλαιῶν οἰκοδομῶν καὶ δὴ μακρὰν τοῦ ἄστεως — ὑπὸ λίθους, ἐντὸς σαγμῶν κλπ. Καὶ ἄς πληροφορηθῆ — πρὸ τῆς ἐγκλείσεώς του, ὅτι τὸ νύγμα του εἶναι πολλάκις ἐπικίνδυνον, ἀλλὰ μόνον διὰ τοὺς παῖδας! Καὶ ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσι, οἱ μὲν παῖδες ἀνδρουνταὶ οἱ δὲ πτωχοὶ τῷ πνεύματι... (τὰ ἀποσιωπητικὰ ἄσως συμπληρωθῶσι καταλλήλως).

Τὸ δεύτερον ἀπασχολήσαν με θέμα τὸ τοῦ «Ἀραπάκιου». Πόθεν πάλι τοῦτο; Ὁ ἀκύπους Ἑρμῆς παντὸς τοῦ δραμῶν καὶ οὐδαμοῦ εὐρῶν τὸ «Αραπάκιον» αἰτεῖ τὰ ἀποκαλυπτήριά του... Ἀλλὰ πρὸς τί; Πανκοίνως γνωστὸν ὅτι: «ὄν ἀράπη ὅσο ἂν πλύνης σαποῦνι σου χαλάς!»

Ἐρρωσθε εὐδαιμονῶν

Π. ΓΙΑΝΝΙΚΩΣΤΑΣ

Και για όσους δεν θυμούνται ή δεν γνωρίζουν, ο Β. Γκούφας έχει πιστωθεί ανάμεσα σε πάρα πολλά άλλα, τους στίχους από τα: «Όνειρο δεμένο», «Χάθηκε το φεγγάρι», «Τα δάκρυά μου είναι καυτά», «Το σύννεφο έφερε βροχή». Ακόμα και η «Μικρή πικρή μου αγάπη» δική του ήταν.

Τέλος και το ταξιδάκι του στο σύρμα της Ελ Ντάμπα είχε πάει, ενώ ο Π. Γιαννικώστας είχε τραυματιστεί στα Δεκεμβριανά σε μάχη ενάντια στους Εαμίτες. Αυτό όμως, δεν τους εμπόδισε να έχουν φιλικές σχέσεις.

Τα καταθέτω όλα τούτα, σε αντιπαράθεση με το δημόσιο διάλογο των εμπλεκομένων στο ελληνικό μότοσπορ, όπως διεξάγεται σήμερα, μέσα από τους τοίχους του [f/b](#) ή από ιστότοπους που αποτελεί σε πολλές περιπτώσεις τίποτα λιγότερο από ντροπή.

Το καταθέτω, διότι αποδεικνύει μια άνευ προηγουμένου έκπτωση αξιών. Και αν τούτο συμβαίνει για ένα μικρό και όχι σοβαρό οικονομικό μέγεθος όπως οι ελληνικοί αγώνες αυτοκινήτου, μπορεί ο καθένας να υποψιαστεί τι θα συμβαίνει αν πάμε σε πραγματικά σημαντικά θέματα.

Είναι το χάδι της συνείδησης, που η παρουσία της είναι πολύ ενοχλητική, για όσους δεν την διαθέτουν.

Για την ιστορία, την νυκτερινή πλοήγηση είχαν κερδίσει οι [Νίκι Φιλίνης](#) – Χάρης Λυμπερόπουλος με D.K.W. Εν ζωή ακόμα και οι δύο λίγο πριν τα 100! Δεύτεροι ολοκλήρωσαν οι Γ. Κανάρογλου - Ε. Νειάδας με Opel. Άλλα έντεκα πληρώματα πέρασαν την γραμμή τερματισμού, εκτός όμως των προβλεπομένων ωραρίων.

υ.γ. σε 48 ώρες, την Πέμπτη 15/3ου, μια άποψη για το σημαίνει junta, στο πλαίσιο του ελληνικού μότορσπορ. Αφιερωμένη εξαιρετικά σε όσους χρησιμοποιούν τη λέξη με άνεση.

